

til Optagelse af nye Opgaver, der yderligere vil belaste Statens Driftsbudget. Der er store ekstraordinære Udgifter, om hvis Nødvendighed der er Enighed under de nuværende Forhold, og det er af Betydning for hele Samfundets Husholdning, at disse Udgifter dækkes gennem Statens Indtægter, saaledes at Driftsbudgettet holdes i bedst mulig Orden. Dette bør efter min Mening være Retningslinien, og derfor anser jeg det heller ikke for muligt i Øjeblikket at give Afkald paa nogen af Statens nuværende Indtægter.«

Af *Partiordførernes* Taler ved Finanslovforslagets 1. *Behandling* i Folketinget skal for nogle Hovedpunkters Vedkommende i stærkt sammentrængt Form anføres følgende Referat:

H. P. Hansen (Sorø A.) (S.) fremhævede Betydningen af, at Staten havde opsparet en *Driftsreserve* paa 135 Mill. Kr., idet han gjorde gældende, at Forholdene let kunde medføre, at Indtægterne vilde svigte i de kommende Tider. Man maatte saaledes regne med Nedgang i de Afgiftsbeløb, der indgaar i Statskassen, efterhaanden som Varemængden blev mindre. Det maatte derfor ogsaa billiges, at der var budgetteret forsigtigt ved Finanslovforslagets Udarbejdelse, ligesom Taleren fandt det rimeligt, at man ikke under de foreliggende Omstændigheder havde stillet en Ophævelse af bestaaende Skatter i Udsigt. For kort Tid siden drøftedes *Omsætningsafgiften paa Manufakturvarer*. Den daværende Finansminister sagde, at han ligesom mange andre var ked af denne Afgift, og mente, det burde være en af de første Opgaver for Rigsdagen at afskaffe Afgiften, naar der blev Mulighed derfor under Hensyn til Statens finansielle Stilling. Taleren troede, at alle kunde slutte sig til den Udtalelse, og han gik ud fra som givet, at den nuværende Finansminister ogsaa kunde det; men man maatte ikke glemme Tilføjelsen: naar der blev Mulighed derfor. Alle de fire store Partier havde medvirket ved Afgiftens Indførelse ud fra den Betragtning, at man ikke kunde tage alle Indtægterne ved en Forhøjelse af de direkte Skatter; de havde derfor alle Del i Ansvaret. Det vilde være ønskeligt, om Afgiften kunde fjernes, men man maatte have andre Indtægter at sætte i Stedet for, og hidtil havde ingen kunnet paavise, hvor disse Indtægter skulde tages. Takket være Tøjkortene mærkede Familier med flere Børn ikke saa meget til Afgiften; enkelte opnaaede maaske endda en lille Fordel, men der var andre, for hvem den var i høj Grad følelig. Den Del af Befolkningen, der har de mindste Skatteindtægter, trængte i det hele taget stærkt til en Skattelettelse. Det gjaldt ikke mindst med Hensyn til *den fælleskommunale Udligningskat*, der ramte de mindrebemidlede forholdsvis